

SAMOBORSKI LIST

God. XXI.

U Samoboru, 1. studeni 1924.

Br. 21.

„Samoborski List izlazi svakog L. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA za cijelu godinu iznosi 80 K. — Plaćivo i rubivo u Samoboru.“

Uprava i redakcija nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(izdavač B. Šek.)

OGLASI prima uprava prema cijenama. Za oglašavanje se više puta svjetljava, da se za svaki popisat. Kriptopis se ne vraća.

Svi Sveti.

Danas je dan kada se pohađaju grobovi naših milih i nezaboravnih pokojnika. Zvonovi zvone muklo, bolno i otegnuto, suho lišće pada sa drveća a siva je magla zastrla doline i bregovi.

A gore, na našem groblju oživjelo je od ljudi, koji su došli da okite drage grobove vijencima i kiticama brižno savijenih od posljednjih jesenskih ruža da upale svijećice i u sjećanju na mile svoje pokojnike prošapću tihiu molitvu. Na ovaj način vrši ljudstvo dužnu poštu pieteta spram svojih pokojnika na dan Svih Svetih, a tako to isto činiše svojima oni, kojih nema više među nama.

Već čitav prošavši tjedan dolaze naši građani i građanke na groblje, te marno čiste i rade da na dan Svih Svetih i Dušni dan, koji su od davnine posvećeni uspomeni dragim našim pokojnicima budu grobovi u redu.

Taj dan dolazi svekoliko naše gradjanstvo bez razlike, na grobove svojih bližih ili daljih rođjaka, a polaze se i grobovi prijatelja, znamaca i drugova, sjećajući se onih lijepih i vedrih dana koje su u slogi i bratskoj ljubavi zajednički provodjali.

Na našem groblju imade i nekoliko vojničkih grobova, žrtava iz dobe

groznog svjetskog rata. To su vojnici koji su umrli u bivšoj ovdašnjoj bolnici Crvenoga križa daleko od svojih milih roditelja i rođjaka. Na njihove grobove nemogu doći ni braća ni prijatelji, ali zato je sveta dužnost da se pobrinemo za to da i njihovi grobovi budu uredjeni, da se i njima uresi grob kojom kiticom cvijeća i zapali koja svijećica.

Dosta imade i naših dragih pokojnika koji su poginuli u tuđim krajevima a i po bolnicama širom naše domovine, pa će se moguće naći i tamo koja plemenita duša koja će zasadići koji cvjetak na njihovom grobu i zapaliti svijećicu na dan Svih Svetih ili Dušni dan.

Dosta je.

Naš mali Samobor poznat je od uvijek kao ugodno ljetovalište, kao mjesto zabavište, kao mjestance blizu glavnog grada, gdje su se vrlo rado skupljali svi oni, koji su se za jedan ili više dana htjeli riješiti gradske buke i prašine, a uživati se lijepe prirode i svježeg zraka. Bilo je to u nas nekad. No bilo je u nas još nešto. Bilo je od uvijek međusobnih zadjevica i svadja, bilo je u svakoj prigodi podijeljenih mišljenja, za koja se je borilo svim dopuštenim i nedopuštenim sredstvima. Naši su se sugrađani dijelili uvijek

po nekim strankama, koje su sami stvarali i za koje nikad niko nije pravo znao, zašto su nastale i do kakvog će čija dovesti. Primjera ima i previše. Tu su se stvorile stranke mladih i starih Samoboraca za stari grad i proti njemu, modernista i konzervativaca, pjevača i nepjevača, Jekaša i Nejekša, Sokolaša i proti Sokola. Bilo je borba između Jolepenaca i starosjedolaca, Daljajokrajca i Gorajokrajca itd. tko bi sve to nabrojio. Svadljalo se je međusobno, ali se je uvijek gledalo na to, da te borbe ostane u ustima našem krugu i da šira javnost o njima ništa ne dozna.

Po staroj tradiciji, a čini se samo zato da se stare šege ne zataru, imamo u Samoboru i danas borbu. Te današnje borbe međutim prelaze uski krug samoboraki i peštaju smiješne, smiješnije nego li one u stara dobra vremena. Samoborci su svi Hrvati. Ima ih nekoliko, koji su svoje dobro hrvatstvo propagiraju možda i politično jugoslovanstvo. Dali ima nazovi-jugoslavena ne znam, a ako ih ima bit će ih veoma malo. Svi su ti naši Samoborci složni u tome, da Samobor nastaje i da tome treba, da se stane na kraj. Čemu se dakle svadljaju i razdvajaju? Za oao glavao — a to je napredak rodnog kraja ne brine se u ovaj čas ništa.

Danas se u nas biate stari patrioti poznati iz starijih vremena sa svog stekloštva i propagiranja hrvatske misli i to je važnije nego boriti se za podizanje društvenog života, to je važnije od propagiranja za gradnju moderne zgrade za škole ili bolnicu. Danas je u nas važnije pogrditi kojeg člana stare porodice, kojeg su pradjedovi već davno prije nas patriotski radili u našem, nego li se po-

Josip Kirin

(Svršetak)

Radio je također za „Pedagošku enciklopediju“.

Kirin je mnogo godina vršio tajničke i blagajničke poslove „Saveza hrvatskih učiteljskih društava“, od godine 1907., pa do godine 1919. bio je i predsjednik toga udruženja. Kao tajnik i blagajnik Saveza osobito je mnogo truda uložio oko gradjenja Hrv. učiteljskoga bonvinkta. Savez je g. 1921. izdao općinu Kirinovu knjigu „Izvještaj o 15-godišnjem radu „Saveza hrv. učiteljskih društava 1885.—1900.“ Ta je prikazan rad „Učiteljske zidruge“, onda sav rad „Saveza hrv. učiteljskih društava“, gradjenje „Hrv. učiteljskog doma“, gradjenje i uređenje „Hrv. učiteljskog bonvinkta“ i t. d.

Ovo bi bio u najkraćim crtama rad Josipa Kirina oko podizanja učiteljskih institucija. Možemo danas da kažemo da je Kirin bio karika, koja je vezala onu najstariju učiteljsku generaciju, koja je podigla sve današnje učiteljske institucije i današnju gene-

raciju, koja treba tek da u radu okuša svoju snagu. U mladosti svojoj razvio se pod utjecaj učiteljskih prvaka, pa je razumio njihove lijepe intencije i nastojao da ih u radu svome realizira i da ih u cijepi u ličnu generaciju, kako bi djelo naših starijih predjedova moglo što uspješnije napredovati.

Rodjen je u Samoboru 23. juna 1888. Osnovnu školu pohađao je u svome mjestu rođenja, a nižu gimnaziju i učiteljsku školu u Zagrebu. Studije je od g. 1873. kao učitelj osnovne škole u Mariji Bistrici, zatim od g. 1891. u vježbovnicu na br. mušku učiteljsku školu u Zagrebu. Godine 1908. imenovan je hrvatskim školstikom nadzornikom kod odjela za bogoslovije i nastava, gdje je radio sa malim prekidom sve do godine 1920.

Kao učitelj u M. Bistrici nastojao je da što bolje uredi svoju školu. Naučio je propagirati životinjsa, pa je za svoju školu sastavio zbirku životinja. Jedan veliki ormar bio pun nadjevenih ptica i malih sisavaca, zmija, kukaca, leptira i gusjenica, drugi pun voća. U

tom je bila i lijepa tehnička zbirka. Treći je opet ormar bio pun fizičkih aparata, od kojih je neke sam Kirin izradio. Kad je pol. Moćec g. 1887. vidio tu zbirku, nije se je mogao dosta nagledati. On bio naš najbolji metodičar mogao je najbolje ocijeniti taj rad. Uredio je i uzornu školsku vrt, koji je dobio osnovnim dijelom škole, a u njemu osobito proučavao borovnu i štitnu trbuha, gusjenicu i leptira. Sastavio je i potpunu zbirku svih dobro i štetičinaca, pa je tu zbirku sa svim drugim predmetima izradio g. 1901. na jubilejnoj izložbi Hrv. slav. gospodarskog društva u Zagrebu, za što je dobio diplomu priznanica i kolajnu. Izradio je od drveta i veliki voljevi Hrvatske, Slavonije i Dalmacije.

Kao učitelj vježbovnice poslat je godine 1888. tupa u učiteljska gradjanstva (veliki početak) škole iz slavnog samoborskog-školskog i to „u odličnu“.

Kao vježbovi u glazbi i dobar učitelj dobio je poziv od samoborske vlade, da sastavi pjesmaricu za pučku školu Tome poziva sa sa svim odgojem i sastavio „Pjesmaricu“ u

biti za popravak cesta i dizanje Samobora kao ljetovališta. Gdje su danas oni, koji su propagirali, da je Samobor ljetovalište i da takovo treba da ostane na korist svojih sugrađana, a mirno gledaju, kako su nam ceste i ulice upravo u očajnom stanju da se stranci dave u prašini i blatu. Gdje su oni, koji su proricali sjajnu budućnost Samoboru, ako se u mjestu podigne obit i industrija, a nijesu u stanju ni da izvedu najjednostavniju električnu osvetlu, kakovih u našoj državi ima već i u manjim i siromašnijim mjestima i selima. Gdje su? U borbi. U beskorisnoj svadji za koju nekolicine ambicioznih. A najgora je ipak u svemu tome to, da ta borba nije danas više borba nekog samoborskog kruga, kako su to naše borbe bile nekad, već je ta borba prenesena daleko preko kućnog praga još i kao primjer za budućnost. Najjače to osjećaju oni Samoborci koji su daleko od tog kruga i koji u stranom svijetu, u tuđem krugu promatraju, što se odigrava u njihovu rodnom kraju. Boli ih to i pitaju se; kuda mi to brodimo. Zar su međusobne borbe toliko oslijepile sve te naše purgare, da su zaboravili na stare tradicije i na rad za napredak svoga doma.

Doista je, rekoh, takove borbe, kakova se kod nas vodi. Na slične i osobne zadjevice i svadje. Treba odbaciti one, kojima je vlast voditi borbu na račun drugih, treba odstraniti sve one, koji ne osjećaju onako, kako pravi Samoborci osjećati moraju. Mogu se izmjeniti misli i čuti razna načela, ali se ne smije prelaziti u osobnost. Treba nam ozbiljna rada, danas više nego ikad. Treba da uz posao prionu svi, da se neće događati, da nas dnevne novine napadaju i priglašuju selendrom, gulikežama itd. Treba poslušati, da će stranac kao nekad s ljubavlju i oduševljenjem govoriti o nama i našem rodnom kraju. Treba učiniti sve, da će se Samoborac u tuđem kraju ponositi svojim domom, kao što je to bilo nekad.

Ako se naši purgari sjete starih vremena, kad je još na Tepou zvonio zvonček sv. Jurica, ako si dočaraju skladne glasove zvonova sv. Anastasije i historički poziv cimkuša sv. Mihajla, ako se sjete svega iz sta-

rih dobrih vremena, moraju, ako imaju i male osjećaje za rodjenu grudu sprječiti ovo, što se u Samoboru danas događa. Tako misle svi oni Samoborci, kojima je sudbina dosudila, da žive daleko od rodjenog doma i mole one, koji čuvaju kućni prag, da do kraje borbe, koje našem domu nijesu na korist.

Dr. Fran Šubje.

„Na Duvanjskom polju“.

Dr. Zdenka Smrekar, profesorica i član pozna te ugledne zagrebačke obitelji, napisala je pod gornjim naslovom „pjesnički prikaz“, koje je djelo već do sada zauzelo, a i u budućnosti će trajno zauzimati odlično mjesto u hrv. književnosti radi visoke dotjerane umjetničke izradbe, radi odličnoga patriotskoga smjera, konačno radi u njemu izraženih dubokih i plemenitih misli. Prikazivano je već više puta u Zagrebu, a i u mnogim provincijalnim gradovima i većim mjestima, najčešće uz pripomoć rodoljuba „Tomislavki“ iz Zagreba, uz sudjelovanje hrvatskih Sokolica ili s njima udruženih mjesnih hrvatskih patriotskih, a primljeno svagdje s vanrednim oduševljenjem općinstva. — Kratak mu je sadržaj:

Povodom 1000-godišnjice krunisanja hrvatskoga kralja Tomislava, obavijenoga godine 925. na Duvanjskom polju, tečćem na razmeđu Dalmacije, Bosne i Hercegovine, pozvala je domovina majka Hrvatska 9 svojih vjernih kćeri, 9 vila povodkinja, neka se jednoga dana g. 1924. u zoru sastanu na Duvanjskom polju, kao zastupnice štavoga hrvatskoga naroda, pak će im majka Hrvatska propočiti, kojim se načinom ima postaviti taj jubilej, taj veliki i svečani dan ne toliko u ime samoga krunisanja prvoga kralja, već u ime neprekidute hrvatske državnosti, u ime hiljadugodišnjeg opstanka životem, koji unatoč najizbiljnim nesrećama i neprilika ipak nikada ni za čas ugasnuo nije. I doista sastanu se vile Jadrankinja (u ime Dalmacije i ostalog jadranskoga Primorja), Vrbaskinja (rijeka Vrbas u ime Bosne) Neretvanka (Neretva u ime Hercegovine), Posavkinja (u ime slane Posavine i grada Zagreba, koji na Savi leži), Pokupkinja (u ime pitomoga Pohupja te gradova Karlova i Siska), Podravkinja (napredni i svijesni Pojravc i gradovima Varašdinom, Čakovcem i Osijekom), Podunavka (u ime Podunavija i bitojastog Srijema) još dotazi Šujica, mlada vila u ime istoimene riječice, koja nastupa Duvanjsko polje. Konačno pak iznenadjuje pod kraj svojim dolaskom Mirna, koja veda kćer našom sa sada izgubijenom, bolno opletkanom sirotom Istrom.

Riječi i misli, koje međusobno izmjenjuju majka Hrvatska i sestice vile, duboko su doimaju hrvatskih srdaca, pak je doista sa požaliti svako mjesto, u kojem taj pjesništvo nije do sada prikazivan. „Tomislavke“ obidavuju svuda u provinciju stali iz svoje sredine predstavioe „majke Hrvatske“ i vile Mirna, po potrebi ili upućenoš i druge vile. U Samobor do iz Zagreba doći će „majka Hrvatska“ i Mirna još i vile Jadrankinja, dočim će ostalih osam vila biti uzeto iz dilat. zbora „Hrv. Sokola“ i „Pošte književne i štamparske“. Narodna poezija, u kojima vile nastupaju, bit će većinom vlastitvo Tomislavki. Prikaz će uslijediti u nedjelju dan 9 studenoga u prostorijama ho-

tele „Lavor“. Džna autorica obećala je osobno prisustvovati prikazu u Samoboru, ako joj tako bude moguće, te će i govorom izreći.

Domšće vijesti.

Školske vijesti Imenovana je Oga Demš, privremena učiteljica u Mirnovom kraju Samobora pravom učiteljicom u istom mjestu.

Pokrajinska uprava odjeljenje za prosvjedu i vjere dopustila je da se dorazredna osnovna škola u Rakov Petoku raširi u treće zredno i pri istoj osuje jedno učiteljsko mjesto za učitelja rimokatoličke vjeroispovjedi sa sustavnim besivima.

Ista Pokrajinska uprava dopustila je, da se teorazredna pučka škola u Sv. Martinu, kotar Samobor, raširi četverorazrednu i pri istoj osuje novo učiteljsko mjesto za učitelja rimokatoličke vjeroispovjedi sa sustavnim besivima.

„Jeka“ u počast pokojnika. Na dan Sv. Sveti pjeval e „Jeka“ u 4 sata popodne na grobu svog osnivača Josipa Vanjeka „Nadgrobnicu“ od F. Vilhara a kod velikog križa u čast svih pokojnika „Tužaljku“ od Jeleca.

Utok protiv izbora opć. zastupstva Županijska vlasti u Zagrebu prozala je za slobodno utok protiv izbora trg. zastupstva u uvažiti. Sa dodatkom pravo žaljenje na Pokrajinsku upravu u roku od 8 dana.

„Na Duvanjskom polju“. Interes općinstva za ovaj „pjesnički prikaz“ je vanredan, daleko i sa ulazitee. Posljednje će se dobivati u trgovini g. Slavka Šeka već počam od 5 do 6. t. mj. Kasnije će oao, što prestane, biti po braći i sestrama Sokoliceama pom-djelo u privatnim stanoivima, eventualni ostatak na bjezajai dne 9 t. mj. Početak točno u pol 9 sati na večer, kad će se vrata zatvoriti, jer se veruvalni prikaz može i mora davati samo u potpunom miru.

Kola i cijevi za poljevanje ulica. Dugo iščekivana kola sa 42 m. cijevima za poljevanje trg ulica pripjela su. Za ovo je svaku sakupljeno od strane našeg gradjanstva svota od 3000 Din. Buduće će godine biti naše gradjanstvo i u tom pogledu smireno jer će biti moguće da se Glagol trg i ulice poljejavu vošom iz vodovoda kroz hidrante pa neće biti toliko prašine, da nije bilo moguće po ulicama prolaziti.

Zid na našem groblju. Kako je poznato sa našem se je groblju porušio ovači komad ogradnog zida kraj mrtvačnice Trg. poglavarstvo bilo je prinuđeno o ovom trošku ovaj zid podignuti jer doprinosbena rasprava za ovaj nije do sada niti raspišana. Općina Podvrh bila bi došla doprijeti sa ovu odaju prema broju svojih duša, kad kamo više nego opć. Samobor. Ako je ovo groblje i jednim i drugim na uporabu, onda je naravno da i troškove oko usdržavanja ova općina snosi moraju.

Omedjastivanje opć. šume. Doista obavijena je izmjera na medjama opć. šume u Tepou, te se našlo sa velike raslike u medjama tako da je općina sa nekim mjestima zadobila satrag dosta znaite dijelove površine koji su bili tokom vremena utuđjeni po susjednim vlastietima, sa nekim pak sa mjestima bili o. čini oduzeti neki manji komadi šume. U ojetosti je općina tom temeljem i svojim medjateniem ove šume znatno kompiete dobila nazad u svoje vlastitvo.

dva dijela (izdanja): A izdanje u kajfama za učitelje i B. izdanje za mladež (bez kajfa). Te su knjige izdane g. 1909 u nabladi hrv.-slav.-dalm. zemaljske vlade. To je prva knjižolka pjesmonica, iz koje je hrv. mladež uz narodne popijevke mogla pjevati i domoljubne popijevke, novije i zgodne iteske; iz koje je učila poznavati hrvatske omladinske pjesničke te hrvatske kompozitore omladinskih pjesama. U knjizi „U Rimu“ opisao je svoje domove toga grada.

Još valja spomenuti da je Kirin vrlo rado radio u „Smilju“.

Kao učitelj dobio je od vlade mnogo priznanica za svoj rad, a za svoj pedagoški rad postao je g. 1877. dopisnim g. 1882. pravim, a g. 1909 počasnim članom Hrv. pedagoške-književnoga zbora. Puhaznim članstvom odlikovao ga je učiteljska društva: zagrebačko, osječko i krapinsko-zlatarsko. Kao mladi učitelj osnovao je sa svojim najboljim prijateljima Božićem i Jorđićem učiteljsko društvo podšupanije starosbe i Savez dobrih učiteljskih društava u Pragu“ odlikovao ga svojim dopisnim članstvom.

Sada se vrše ove zadaje u opć. žami u Lipčama, pa smo radoznali kakav će tome biti rezultat

Zimski vozni red na Samoborskoj željeznici Prometna uprava Samoborske željeznice, izradila je novi zimski vozni red koji će važiti počev od 3. studenoga 1924

Prema novom voznom redu vlakevi kreću tako slijedi:

Iz Zagreba

8 sati ujutro

12 sati o podne (mjes. siječnja i veljače opći samo do Susjedgrada)

14¹⁰ poslije podne

19¹⁵ u večer

Iz Samobora

6¹⁰ sati u jutro

8¹⁵ u jutro (mjes. siječnja i veljače sa opći, u ostalim mjesecima samo na radne dane)

12³⁰ o podne

17³⁰ u večer

Dakle prema novom voznom redu glavna je razlika u večernjim vlakovima. Ovi su dosada iz Zagreba polazili u 18¹⁰ i 20³⁰ dok će kroz zimske mjesec ići samo jedna i to 19¹⁵. Iz Samobora polazio je u 18¹⁵ u nedjeljama još i u 20³⁰, dok će kroz zimske mjesec ići u 17³⁰. Ostali vlakovi i j. jutarnji i o podne opće isto tako kao i dosle. Jedino vlak koji je polazio iz Zagreba u 11⁴⁰ prije podne odlazi po novom redu iz Zagreba za 20 časaka kasnije i j. u 12 sati.

Ovaj vlak iz Zagreba u 12 sati u mjesecu siječnju i veljači neće ići do Samobora već samo do Podsusjeda. A vlak koji na radne dane ide iz Samobora u 8¹⁵ u mjesecu siječnju i veljači neće opći.

Uprava je Samoborske željeznice svojom susretljivosti i ovaj put išla do krajne mogućnosti ususret našem potujućem općinstvu.

Pet hiljada siročadi obratilo se je na Narodnu Zaštitu u Zagrebu (Josipovac br. 30) da im se pribave odjevne potrebštine za predstojeću zimu. To su djeca, koja nemaju nigdje nikoga svoja, a neim toga imaju i više hiljada druge siročadi (ratne i invalidske), kojoj treba bitna pomoć! Da Narodna Zaštita namakne potrebna novčana sredstva za ovu tu ubogu djecu, predlaže „Dan milosrdja“ na 1. i 2. studenoga 1924. kad će se štamom po ulicama i peskama okružnicama pozvati rodoljubno općinstvo, da pomogne ovoj nesretnoj sirotinji.

Nezta se niže ne oglasiti, nego neka rado i pripravno pomogne ovu plemenitu abelju Narodne Zaštite.

Dražba dolomitskog piječka Dan 9. studenoga u 10 sati prije podne održavat će se u sobi g. načelnika dražba za kupnju dolomitskog piječka u općinstvom pječkarni. Uvjeti mogu se vidjeti za vrijeme uređovnih sati. — Penzije mogu se staviti plameno, a može se pristupiti k dražbi bez plamene penzije

Prodaja valovnica Trg poglavatvo raspisalo je valovnice braće najamnice kočeviznolovnice koji iznajmiju stanove u svrhu ispunjenja.

Valovnice između se ispušta do 30. sv. m. i moraju biti bljegovane bljegovom od 5 dinara.

Uplata poreza Poštoje se svi porezovnici koji do danas još svoje porezne obaveze podmiriti nisu, da te odmah podmiru jer će se inače protiv samarnih porezovnika provesti ovdje poduzeti a ova tri stupca i ako imaju nepotrebni troškovi.

Izgubljeno Dne 27. pr. m. ostavljen je zamot sa raznim odjevnim predmetima u vlakom od Samobora do Zagreba Pošteni nalaznik umoljava se isti predati uz nagradu gđl. Filipce, Samobor, Rambergova ulica.

Umrli u župi Samobor od 15 - 31. 1924 Mijo Horvat, selj., 86 god., Podvri; — Josip Šufaj, selj., 69 god., Otrševac; — Franca Frkin, selj., 74 god., Domaslovac; — Ana Dablić, dijete, 3 dana Veš Rakovica; — Franjo Blažević, dijete, 11 mjes. Celina; — Elizabeta pl. Prešera r. Frank, 75 god., Samobor; — Martin Bortas, selj., 69 god., Lug; — Josip Kortiš, radnik, 23 god., iz Pavla vasi, utopio se u Savi; — Franjo Vuko, dijete, 5 god., Vrbovec.

Provala U našem listu od 1. pr. m. javljeno je da je u noći od 27. pr. m. provaljeno u trgovinu braće Kornicin — iste noći provaljeno je u klet g. Dragutina Cernovsky na Stražničkom bregu te ukradjeno raznih predmeta među ostalim i jedan kosir (vinjoh) koji je provaljen u dućanu braće Kornicin po čemu slijedi da su i jednu i drugu provalu počinili isti provalaši.

G. Cernovski trpi štetu 200 Din.

Okolina.

Siromašna kapela u Lipovcu Zamoljeni priopćujemo ovaj apel: Ovlašteni po žup. oblasti u Zagrebu, najsrdačnije molimo milodare ulice svih žitelja sela Lipovac sve kršćane, da nam njima priteku u pomoć kod izgradnje žrtvenika svete obitelji i svetoga Florijana, jer žitelji sela Lipovac nisu sami nikako mogući ove podignuti, a teško nam je da gotovu kapelu bez žrtvenika moramo gledati — Mate Guščić, Janko Guščić.

Izgubljeno Franjo Šoić iz Konjčice odputio se 9. X. t. g. na sajam u Zagreb pa je na kolodvoru u Samoboru izgubio novčarku u kojoj se nalazila gotovina u iznosu od 2580 Din

Nikola Holetić trgovac iz Galgova vazio je dne 9. X. duhan iz glavne trafike u Samoboru te nije ni osjetio dobiti nije stigao do Mirnovca da mu je ispalila jedna bala duhana vrijednog 750 Din. Vratio se odmah natrag radi potrage, koja mu je ostala bez uspjeha.

Kradje. Po običaju kad u jeseni dozori priroda javljaju se češće kradje.

Tako je Juri Kuril iz Rada ukradjen 50 kg grozdja i 22 kg. breskva, Franci Orac iz Orešja 65 kg. grozdja, Jani Marković iz Sv. Nedelje 100 kg. luburum i Franci Marković iz Rakovpotoka dvoje bala uljnih. Ukupna vrijednost iznosi 1800 Din.

PROSVJETA.

Koncert prof. Milana Reizera. Novo Gradsko „Oranžar“ dječji iz pera dr. Benkevića: Kako smo već svojedobno javili, održat će prof. Milan Reizer sutra dne 19. listopada točno u pol 9 sati u dvorani ho ota Lefković koncert sa sljedećim rasporedom: Orkestran a) Svi b) Usni, Čajkovski; Tio moja čudna van, ma ovo mi tajas. Licat: Oj da sam se tako dovit. Welgornier: Stava ljubavi. Bura: Jutro. Vozlov: a) Tamo tamo b) Djevoja, djevoja. Čajkovski: Anja iz opere Evgenij Onjgin. Glasovir solo. Orgonović: Ishta od Ratić: Tvoja rođa Konjović: Anon djovoje. Režer; Ea ostarit je bi

Kako se iz Samog programa vidi, Reizer je izabrao prvoklasni umjetnički program. Uopće pojava Reizerova u našoj sredini znači za našu seosku provincijalnu mizeriju jedan dugodaj. I kada Reizer dolazi u našu sredinu, izvršuje jedan veliki kulturni zadatak, šreći opću, a naročito našu muzičku kulturu našom provincijom zadovoljavajući tako muzičkim potrebama naše provincijalne inteligencije, a s druge strane zainteresava naše šire klase za muziku, dakle za najsuptiliji dio opće ljudske kulture. Reizer je čovjek umjetnik, kojomu je pjesma duševna potreba, poseban naš hrvatski tip, koji u razumjevanju te njegove umjetnosti nalazi posebno jedno zadovoljstvo koje se manifestuje u posebnom jednom raspoloženju, zatim dakako i u načinu pjevanja i predavanja. Ne radi se o njemu koliko o punoj dverani i o punoj blagajni, koliko o suosjećanju publike sa njegovim umjetničkim pretenzijama U tomu baš i leži njegova umjetnička snaga, u tome se emanira Reizer umjetnik.

Sin pitomoga Samobora, braćid nesrećnoga hrvatskoga pjesnika Lacka Vidrića, djak čuvenoga Holanđeza Johannesa Membaerta i prijatelj Puccinjev dolazi u blatno slavensko selo, da nas bogodanom pjesmom dignu iz mizerije naše svakdašnjice, da nas izogne iz blata krahoborstva i materijalnih briga, da nas dignu na čas u violne, gdje se nervi prostaju trzati, gdje se strasti stičavaju i gdje se ispoljuje duša čista i smirena i gdje se onako kao spuštenujih trepavica proćivi čas onoga drugoga, višega života.

Reizera će slušati sutra svi oni koji osjećaju, da kruh nije jedina hrana od koje se živi i da materijalne brige nisu jedina potreba nerava, koji se noću trzaju. Reizeru ne treba reklame, jer naprotiv mi treba da smo mi od srca zahvalni za sve ovo, što nam pruža, kada dolazi u nama kao priznat umjetnik kao reprezentant poznate, bebbauističke škole. Majstor fraze, koju on umije kao rijetko koji pjevač postizati, on vlada tehnikom daha upravo majstorski.

Koncerti se ove vrsti kad nas relativno nova, mlada pojava, i u našim gradovima bijahu oni do nedavna još rijetke pojave, a njihovo propogovanje u zadnje vrijeme znak je naših kulturnih pretenzija i našeg kulturnog nastojanja. Jer, kako u početku rećih ovi su koncerti propagirano opće, a napose naše domaće muzičke kulture, koje je kad nas u povojima. A držanjem i čuvanjem takovih kulturnih tečevina izdijelava se, oplemenjuje se duša pojedinca, stvaraju se kulturne jedinice, koje nam u svakom smjeru mogu da stupe na čast i ponos.

Mi od srca pozdravljamo Milana Reizera u našoj sredini po drugi put, jer je to znak, da je u našoj Novoj Gradskoj našo ono, što njega kao čovjeka-umjetnika zadovoljava, a to je suosjećaj publike u njegovom pjesmom i razumjevanje njegovih kulturnih nastojanja.

„Narodna Zaštita“. Izšao je najnoviji broj za listopad ovog mjeseca, što ga izdaje Savez dobrovoljnih društava „Narodna Zaštita“. U tom broju nalazimo poiv za priredbu „Dan milosrdja“ dne 1. i 2. studenoga 1924, kad bi se trebalo skupiti što više novčanih priloga za olakšu potrebu naše siročadi. Svaki broj ovoga izvrsno uređivanog mjeseca sa suosjećajna pitanja treba je birati u ovom. Propisat iznosi godišnje Din. 30.

Radosna vijest — dobra pjesnjaka prema našem predmetu naša ponosa

plešnik i Ana Brčić — Mažuranić sa predgovorom dra. Švrica. Što je grad dječjeg embalarstva. Već su dugo kod nas osjećala potreba majke kolige o dječjoj nezi, u kojoj bi mladoj majci na prvobitno nup. stran način bilo prikazano kako treba postupati sa svojim čedom u prvim njegovim danima, kako se je rodilo. Trebalo joj je u ruke dati jednu priručnu knjigu, koja će joj biti u svakoj prilici savjetnik, koji će je podučiti kako bi se što bolje starala oko svoga djeteta, da odraste čisto i zdravo i da izbjegne bolesti, kojima je u mnogo slučajeva krivo uzrokanje, neostajna pažnja i da ga oduči od raznih loših navika, odmah iz početka, kad je to mnogo lakše, nego kasnije, kada čedo odraste — U ovoj knjizi naći će svaka majka sve potrebne upute za što bolje staranje oko svoga djeteta. Knjiga je vrlo lijepo opremljena, štampana na najfinijem papiru, a dodano joj je preko 50 slika, što mnogo doprinosi boljem razumijevanju onoga, što je u knjizi izneseno. Crteže i omet izradio je slikarica Turkulj-Križ. Cijena je knjizi Din 20, a naručuje se kod Čirilometodske knjižare d. d. Zagreb, Preradovićev trg broj 4.

Dr Vinko Mandekić: „Uzgoj žitarica“. U ovoj knjizi prikazano je na vrlo jagan način sve ono što gospodar treba da zna o žitaricama kao: što su žitarice, kako izgleda sjeme, kako klije, kako se razvija i brani mlada biljka, kako se razvija mlada biljka, kako se sjeva, zatim o vrstbi žitarica, podneblju, pripremi i obradi tla, o ugovorenju, zaoravanju strnike, jesenskom osenju i proljetnoj obradi zemlje. Nadalje opisuje plugove, oranje i kada se ore. Uz gojenje opisuje i sve vrste umjetnoga gnojiva, a završuje sa sjetvom, žetvom, kako se mora postupati sa žitom u žitnjaku. To bi bio u glavnom sadržaj, te za naše gospodare vrlo važne knjige. Izim teksta ima i mnogo slika, koje još više doprinose razumijevanju sadržaja. Našim gospodarima ova knjiga najtoplije preporučamo, jer će po njoj naučiti, kako se sa žitom radi da im donese čim veći prirod us dobru kvalitetu. Knjiga se dobiva kod Čirilometodske knjižare u Zagrebu Preradovićev trg 4 za Din 20.

Iznajmljuje se stan od 2 sobe eventualno i kuhinje sa namještajem. Upitati u upravi lista.

Prodaje se kuća

sa velikim magazinom i štanglom te lijepom baštom. U kući trgovina mješovite robe. Zajamčena egzistencija. Prodaje se gradilište u površini od 600 čet. hvati preko sajmišta u Gajevoj ulici. Upitati se kod Franje Tkalića, gostioničara, Samobor.

Samoborci i samoborke sjetite se gradnje samoborske bolnice.

Poziv na pretplatu.

Pretplatnike izvan Samobora molimo da izvole obnoviti pretplatu za tekuću godinu koja iznosi
na čitavu godinu 2 Din
inozemstvo 4 Din.

Vozni red samoborske željeznice

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

6¹⁰ u jutro
8⁰⁵ u jutro (osim nedjelje i blag.)
12²⁰ poslije podne
18⁴⁵ navečer.
20³⁰ navečer (nedjeljom i blagd.)

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8 u jutro
11⁴⁰ prije podne (na radne dane nedjeljom samo do Susedgrada)
14³⁰ poslije podne.
18⁴⁰ navečer (na radne dane)
20³⁰ navečer.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje opravnice, svilene čarape i raznu drugu robu.

Occassion svilene i vunene djempere po znatno sniženoj cijeni.

Pravi ruski čaj „Popoff“ i „Bogdihan“ po 4 i 6 Din u paketima,

Iznajmljuje se

2 sobe i kuhinja. Upitati u upravi našeg lista.

Dučanski namještaj

specerajске struke, kao štelaže, pulti, vage, razni minovi, mjerice itd prodavaju se uz veoma jeftinu cijenu. — Upitati Glavni trg br. 2.

Tražim bolji stan

od 2—3 sobe i kuhinje u središtu mjesta sa nuzgrednim prostorijama po mogućnosti čim prije. Ponude molim na upravu „Samoborskog Lista“.

Prodaje se brnda

dobro ušćuvana. — Upitati kod g. Josipa Lalića, krznara, Gornji Kraj 28.

Sirove kožice

razne vrsti i to: puhe, krte, štakore, pitome mačke i zeceve itd kupujem uz povoljne cijene.

Preporučujem se cijeni općinstvu za svakovrsne krznarske popravke i izradbe svih vrsti krzna uz umjerene cijene. Izradba brza i točna.

Sa štovanjem

Josip Lalić
Gornji Kraj 28.

Restauracija bavnica Samobor.

Preporučuje svoju poznatu dobru **domaću kuhinju.**

Predbrojke za objed i večeru uz vrlo nisku cijenu.

Košta se izdaje i izvan kuće.

Dnevno svježi zajutak.

Toči se

domaći pelinkovac

i poznata stara vino Crno dvostruko slatko pivo u bocama.

Hrastove daske

4 i 6 cm debljine, za gradnju ili mostove, te hrastovih otpadaka za ogrjev prodaje Kostolić, „Kavana Central“ u Samoboru.

Kuća

jednokatna, sa lokalom za dućan, u Rambergovoj ulici br. 28 prodaje se. Obratiti se na Rudolfa Falzara, Samobor, Šmidhenova ulica 5.